

Иван Кордић

КАКО СНИВАШ

Ноћас стварно видим машту твојих руку
Како она смера да их успокоји
Како поред тебе снију умирене
Прошаптавши тихо тајне у јастуку

Изнад сваке тајне има једна кретња
Која све помера па и твоје снове
Од ње строп ти дрхти понад мирне главе
Као да ће с њега откинут се звуци

Ти још ништа не знаш о глазби што јури
Око твојих руку и око твог лица
Немилице бруји цијела твоја соба
Прегласна и пуна као да је жива

Јутро као бајка отвара ти варку
Свјетлост ти дотиче разбуђене руке
Само нешто шушти свуда око тебе